

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116012047
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8116012047.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.12.2016, v trestnej veci proti ods. F. G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, v konaní o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3 Pp 62/16 zo dňa 5.12.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienčne prepúšťa ods. F. G., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom A. č. XX, okr. F. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu F. zo dňa 27.7.2015 sp. zn. 1T 103/15 v trvaní 1 roka a trestným rozkazom Okresného súdu F. zo dňa 2.10.2013 sp. zn. 1T 142/13 v trvaní 1 roka.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu podmienčného prepustenia na 3 /tri/ roky, zároveň u k l a d á nad odsúdeným probačný dohľad vo výmere 18 /osemnástich/ mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. u k l a d á odsúdenému povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s použitím § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zamietol žiadosť ods. F. G., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom A. č. XX, okr. F. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu F. zo dňa 27.7.2015 sp. zn. 1T 103/15 v trvaní 1 roka a trestným rozkazom Okresného súdu F. zo dňa 2.10.2013 sp. zn. 1T 142/13, v spojení s uznesením Okresného súdu F. zo dňa 9.12.2015 sp. zn. 1T 142/13 v trvaní 1 roka.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, sťažnosť odsúdený, ktorú do dňa rozhodovania krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Na základe sťažnosti podanej odsúdeným preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Okresný súd správne postupoval, keď pri posudzovaní splnenia podmienok pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného v prejednávanej veci použil ust. § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený

vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa správne zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu F. sp. zn. 1T 103/2015 zo dňa 27.7.2015 bol ods. F. G. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu F. sp. zn. 1T 62/15 zo dňa 25.5.2015 vo výroku o treste, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Citovaný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 11.8.2015.

Trestným rozkazom Okresného súdu F. sp. zn. 1T 142/13 zo dňa 2.10.2013 bol odsúdený F. G. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, počas ktorej mu bola uložená povinnosť uhradiť dlžné výživné. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2013. Následne uznesením Okresného súdu F. v tejto veci zo dňa 9.12.2015 okresný súd vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu F. sp. zn. 1T 142/13 zo dňa 2.10.2013 vo výmere 12 mesiacov vykoná, pričom pre výkon uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť jeho vyhlásením, teda dňa 9.12.2015.

Správne súd prvého stupňa poukázal aj na hodnotiacu správu ÚVV a ÚVTOS A. zo dňa 24.10.2016, z ktorej vyplýva, že odsúdený vykonával obidva tresty spolu s tým, že výkon trestu odňatia slobody nastúpil sám dňa 23.10.2015. Správanie odsúdeného hodnotil ústav ako bezproblémové, negatívne sa neprejavil, príkazy a pokyny príslušníkov ZVJS plnil bez pripomienok, v kolektíve bol menej výrazný a nekonfliktný, osobnú hygienu, ustrojenosť, ako aj čistotu v ubytovacích priestoroch dodržiaval primerane, činnosti pre všeobecný rozvoj svojej osobnosti vykonával zodpovedne. Od novembra 2015 bol pracovne zaradený na vonkajšom pracovisku F. Z. II. Z. C., kde dosahoval požadované pracovné výsledky a k zvereným úlohám pristupoval zodpovedne, za čo bol zaznamenaný kladný poznatok. Na verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde bola táto správa doplnená o to, že odsúdenému bola uložená jedna disciplinárna odmena, disciplinárne potrestaný počas výkonu trestu odsúdený nebol. V závere ústav konštatuje, že resocializačná prognóza odsúdeného sa javila ako menej priaznivá, a to vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie a predchádzajúce odsúdenia, pričom riziko sociálneho zlyhania do budúca je stredné, na základe toho odsúdený čiastočne preukazoval splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, z ktorého dôvodu riaditeľ ústavu odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody odporučil podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Správne prvostupňový súd konštatoval, že odsúdený spĺňa formálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže vykonal viac, než polovicu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Krajský súd sa však nestotožnil so záverom prvostupňového súdu, ktorý uviedol, že odsúdený nesplnil materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne. Môže ho však použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie, v prejednávanej veci, polovice súdom uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojim správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Podmiennečné prepustenie je významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie odsúdeného a neznamená ukončenie tohto procesu, ale pokračovanie prevýchovného resocializačného procesu v iných podmienkach (na

slobode). Motivácia odsúdeného je založená na tom, že pokiaľ vyhovie podmienkam spojeným s podmieneným prepustením, nebude musieť doposiaľ nevykonanú časť odpykať.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodňuje predovšetkým tým, že odsúdený bol prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že tento sa javil pozitívne vo všetkých hodnotených hľadiskách, teda čo sa týka dodržiavania režimu stanoveného v ústave, rešpektovania pokynov príslušníkov ZVJS, taktiež sa zaradil do práce, kde bol pozitívne hodnotený a pozitívne bol hodnotený aj mimo väzenskej činnosti. Navyše do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil sám. Pokiaľ ide o hodnotenie rizika sociálneho zlyhania, tu krajský súd poznamenáva, že resocializačná prognóza je stanovená podľa údajov, ktoré sa vzťahujú na osobu odsúdeného v čase pred nástupom do výkonu trestu, menej sa zohľadňuje zmena v správaní, či posun v hodnotových a iných smeroch u odsúdeného od nástupu výkonu trestu po vyhodnotenie jeho správania. Krajský súd teda dospel k záveru, že odsúdený bol pozitívne hodnotený a že vykonával trest odňatia slobody vo výkone trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 66 ods. 2 Tr. zák.). Pri stanovení dĺžky skúšobnej doby, ako aj pri uložení dohľadu probačného a mediačného úradníka nad správaním sa odsúdeného v skúšobnej dobe krajský súd prihliadal na tú skutočnosť, že obžalovaný vykonáva trest za viacero skutkov a trestných činov a taktiež, že aj v minulosti bol už odsúdený a aj keď sa na neho v dvoch prípadoch hľadí, akoby odsúdený nebol, tu je potrebné uviesť, že z hľadiska hodnotenia osoby skutočnosť, že aj keď došlo k zahladeniu odsúdenia, nedošlo k zahladeniu toho, že obžalovaný skutok spáchal. Na dovŕšenie nápravy odsúdeného, podľa názoru krajského súdu, bude pôsobiť aj probačný dohľad, ktorý bol uložený vo výmere 18 mesiacov, počas ktorých bude povinnosťou odsúdeného sa zamestnať, alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie, pretože práve z dôvodu nedostatku finančných príjmov dochádzalo zo strany odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Preto krajský súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a odsúdeného podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody s tým, že nariadil aj probačný dohľad nad odsúdeným a uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.